

Publicerad 2018-04-01 14:26 av Niliboy

Tormod och jag....

jag vände andra kinden till

Stor var min förnedring jo, jag grät

det var när ingen kunde hämnas,

svunna strider glöms så lätt

man vill ju inte gärna älta

hjälten Tormod Viking kom in

sakta drog han vapen

svingade å högg,

bägge skinkor lossna

På den mannen,

det var i sagan

som jag läste

han fick det för han

prata om andras ynkedom

när han var ynkelig själv,

Tormod dog sedan i strid

på kungens sida,

tapper var han Tormod!

Slutet av Fostbrödrasagan isländska sagorna band II

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Niliboy med Poeter.se id #59594 innehar upphovsrätten